

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. S. Arnaut)

DECIZIE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat Strășeni împotriva încheierii din 19 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată la cererea introductivă depusă de Inspectoratul Fiscal de Stat Strășeni privind intentarea procesului de insolvabilitate față de Societatea Comercială „Servilcom-Grup” Societate cu Răspundere Limitată,

c o n s t a t ă :

La data de 16 februarie 2016 creditorul Inspectoratul Fiscal de Stat Strășeni, înaintînd cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SC „Servilcom-Grup” SRL, pe motiv de incapacitate de plată a debitorului, a solicitat admiterea prezentei cereri introductive, intentarea procesului de insolvabilitate față de SC „Servilcom-Grup” SRL c/f. 1003601007002, desemnarea în funcție de administrator provizoriu a lui Alexei Țurcanu, deținătorul autorizației eliberate de Ministerul Justiției al R.M. nr.43 din 19.01.2015.

Prin încheierea din 19 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit fără examinare cererea introductivă depusă de creditorul Inspectoratul Fiscal de Stat Strășeni privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SC „Servilcom-Grup” SRL.

La data de 10 martie 2016 Inspectoratul Fiscal de Stat Strășeni a declarat recurs împotriva încheierii din 19 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd casarea acesteia cu remiterea pricinii spre rejudecate în instanța de insolvabilitate.

În motivarea recursului s-a invocat că încheierea contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Consideră că la cererea introductivă au fost anexate toate actele necesare întru respectarea prevederilor art. 20 al Legii insolvabilității.

Conform art. 8 alin. (1) a Legii insolvabilității, nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de

15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Instanța de insolvență a expediat încheierea contestată la data de 22 februarie 2015, conform scrisorii de însoțire (f.d. 18), dar date despre recepționarea acesteia lipsesc. Recursul a fost declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat Strășeni la data de 10 martie 2016, adică în termen.

Analizând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat Strășeni, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Materialele pricinii relevă că Inspectoratul Fiscal de Stat Strășeni, la data 16 februarie 2016, a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvență în privința SC „Servilcom-Grup” SRL (f.d.1-3).

Conform art. 20 alin. (2) al Legii insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012, la cererea introductivă a creditorului se anexează: a) documentele ce adeveresc obligațiile debitorului față de creditor, mărimea datoriilor la aceste obligații, temeiul intentării procesului de insolvență, alte documente care justifică cererea creditorului; b) dovada notificării prealabile a debitorului de către creditor; c) copia de pe hotărârea irevocabilă a instanței de judecată sau copia de pe hotărârea arbitrală irevocabilă, ori copia de pe hotărârea judecătorească irevocabilă privind recunoașterea hotărârii judecătorești sau a hotărârii arbitrale străine, ori decizia (hotărârea) organului abilitat prin legea executorie la acel moment.

Prin încheierea din 19 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău cererea introductivă depusă de Inspectoratul Fiscal de Stat Strășeni cu privire la intentarea procesului de insolvență a fost restituită fără examinare ca fiind înaintată cu încălcarea prevederilor art. 20 din Legea insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012, din motiv că creditorul nu a anexat documente ce justifică cererea acestuia pentru categoria respectivă de pricină.

Conform art. 8 alin. (1) al Legii insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Conform art. 22 alin.(1) al Legii insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța de insolvență restituie fără examinare cererea introductivă întocmită cu încălcarea art. 20.

În contextul dat, Colegiul reține că instanța de insolvență la adoptarea încheierii privind restituirea cererii introductive cu privire la intentarea procesului de insolvență în privința SC „Servilcom-Grup” SRL, depusă de Inspectoratul Fiscal de Stat Strășeni, a invocat ca temei de drept art. 22 alin.(1) al Legii insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012.

În această ordine de idei, Colegiul notează că norma menționată supra nu stipulează posibilitatea contestării cu recurs a încheierii instanței de insolvență cu

privire la restituirea Inspectoratului Fiscal de Stat Strășeni fără examinare a cererii introductive întocmită cu încălcarea art. 20.

Mai mult, rezultând din prevederile Legii insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012, Colegiul menționează că pot fi contestate cu recurs următoarele încheieri pronunțate de instanța de insolvență:

- încheierea de autorizare a operațiunilor și plăților care depășesc condițiile menționate la alin. (2) al art. 23 din lege (art. 23 alin.(3) Legea insolvenței);

- încheierea emisă pe marginea demersului administratorului provizoriu (art. 23 alin.(6) Legea insolvenței) – se contestă de părțile vizate;

- încheierea de ridicare totală sau parțială a dreptului debitorului de a administra întreprinderea odată cu desemnarea unui administrator provizoriu (art.25 alin.(3) Legea insolvenței) - poate fi contestată doar de către debitor;

- încheierea de anulare a hotărârii adunării creditorilor (art. 59 alin.(3) Legea insolvenței) - se contestă de orice creditor chirografar sau garantat;

- încheierea de respingere a cererii de anulare a hotărârii adunării creditorilor (art. 59 alin. (3) Legea insolvenței) - de către orice solicitant;

- încheierea de destituire a membrului comitetului creditorilor (art. 60 alin. (13) Legea insolvenței) - de către cel destituit;

- încheierea instanței de anulare a hotărârii comitetului creditorilor sau de respingere a contestației (art.62 alin.(10) Legea insolvenței) - de persoanele vizate în ea;

- încheierea de respingere a propunerii unui alt administrator de către adunarea creditorilor (art.65 alin.(1) Legea insolvenței) - de către orice creditor;

- încheierea privind aplicarea amenzii administratorului/lichidatorului (art.67 alin.(2) Legea insolvenței) - de către administrator/lichidator;

- încheierea de aplicare a amenzii pentru neexecutarea cerințelor administratorului (art. 68 alin. (9) Legea insolvenței) - de către administrator și persoana amendată;

- încheierea de obligare a organelor de conducere a debitorului la achitarea onorariului fix administratorului (art. 70 alin. (13) Legea insolvenței) - de persoanele vizate;

- încheierea de destituire a administratorului (art. 71 alin.(4) Legea insolvenței) - de către administrator;

- încheierea de respingere a propunerii comitetului creditorilor (art. 71 alin.(4) Legea insolvenței) - de orice membru al comitetului sau (după caz) de creditor;

- încheierea de respingere a cererii de demisie (art. 71 alin.(6) Legea insolvenței) - de către administrator;

- încheierea de refuz al confirmării modului, termenelor, prețului și condițiilor de valorificare a masei debitoare (art. 117 alin. (9) Legea insolvenței) - de către lichidator;

- încheierea instanței de înscriere a bunului din masa debitoare în registrul public (art. 117 alin.(17) Legea insolvenței) - de persoana interesată;

- încheierea pronunțată pe marginea opoziției făcute de debitor, creditor sau administrator la vânzarea bunului grevat cu garanții (art. 131 alin.(6) Legea insolvenței) - de către părțile vizate;

- încheierea de trecere a bunului în posesia creditorului garantat (art. 131 alin. (9) Legea insolvenței) - de persoanele vizate în încheiere;
- încheiere în privința contestării creanței sau contestarea trecerii unei creanțe în tabel (art. 144 alin. (4) și (9) Legea insolvenței) - la alin. (4) se contestă de creditorul a cărui creanță nu a fost validată, alin. (9) - de orice parte interesată;
- încheierea de repunere în termen a cererii de admitere a creanței (art. 145 alin. (3) Legea insolvenței) - de către administrator/lichidator, debitor, creditor;
- încheierea privind respingerea contestației planului de distribuție (art.156 alin.(3) Legea insolvenței) - de către creditor;
- încheierea privind rectificarea planului de distribuție (art. 156 alin. (4) Legea insolvenței) - de către administrator/lichidator și creditor;
- încheierea de respingere a cererii de distribuție ulterioară (art.161 alin. (3) Legea insolvenței) - de solicitant;
- încheierea de distribuție ulterioară (art. 161 alin. (4) Legea insolvenței) - de debitor;
- încheierea instanței de refuz în confirmarea tranzacției (art.169 alin. (3) Legea insolvenței) - de partea interesată;
- încheierea de admitere sau respingere a cererii de revocare (art. 173 alin. (4) Legea insolvenței) - de participanți;
- încheierea instanței de aprobare a hotărârii adunării creditorilor privind aplicarea procedurii de restructurare sau privind neadmiterea restructurării debitorului (art. 183 alin.(2) Legea insolvenței) - de persoana care a depus planul, de administrator, de debitor sau de creditor.

Raportînd speța dată la normele de drept material enunțate supra, instanța de recurs constată că este indubitabil faptul că încheierea pronunțată de instanța de insolvență la data de 19 februarie 2016 privind restituirea cererii introductive, nu face parte din categoria încheierilor care pot fi supuse recursului.

Tot aici, este de menționat că dacă creditorul depune cererea introductivă cu încălcarea art. 20 din lege, însă aceasta se restituie fără examinare, nu este exclusă posibilitatea adresării repetate.

Prin urmare, Colegiul conchide că Inspectoratul Fiscal de Stat Strășeni nu s-a conformat prevederilor legale și a contestat încheierea din 19 februarie 2016, care nu este cu drept de recurs, fără a indica careva norme de drept procedural ce-i permite contestarea încheierii date.

Astfel, Inspectoratul Fiscal de Stat Strășeni a declarat recurs împotriva unei încheieri a instanței de insolvență pentru care legislatorul nu a prevăzut posibilitatea contestării.

În consecință, Colegiul remarcă că prevederile exprese privind categoriile de acte judecătorești susceptibile recursului în cauzele de insolvență este conformă standardelor procedurale garantate de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, o asemenea reglementare juridică încadrându-se pe deplin în marja de apreciere recunoscută autorităților statale în configurarea cadrului intern relevant.

Or, în speța de referință *Ashingdane versus Marea Britanie* (hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 mai 1995), magistrații europeni au notat că în

reglementarea limitărilor dreptului de acces la justiție, statele contractante beneficiază de o certă marjă de apreciere, deși soluția finală de a supraveghea respectarea prevederilor Convenției Europene a Drepturilor Omului ține de sarcina Curții Europene, nu este de competența Curții să substituie autoritățile naționale în stabilirea politicilor în acest domeniu.

În acest context, nu poate fi reținut argumentul recurentului cu privire la ilegalitatea încheierii contestate, deoarece acesta este irelevant în circumstanțele în care se referă la dezacordul cu respectiva încheiere, care în virtutea legii nu se supune recursului.

Totodată, Colegiul notează că deși dispozitivul încheierii din 19 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău prevede posibilitatea contestării cu recurs a acesteia, însă faptul dat nu poate constitui temei de declarare a recursului, în condițiile când legislația în vigoare nu prevede o cale de atac a categoriei respective de încheieri.

Or, în conformitate cu art. 27 Cod de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare. Instanța nu admite dispunerea de un drept sau folosirea modalității de apărare dacă aceste acte contravin legii ori încalcă drepturile sau interesele legitime ale persoanei.

Din considerentele menționate supra și având în vedere faptul că încheierea din 19 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău nu este susceptibilă recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat Strășeni.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

#### d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat Strășeni împotriva încheierii din 19 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, adoptată la cererea introductivă depusă de Inspectoratul Fiscal de Stat Strășeni privind intentarea procesului de insolabilitatea față de Societatea Comercială „Servilcom-Grup” Societate cu Răspundere Limitată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală